

3. Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΔΑΝΙΗΛ

Όταν ὁ βασιλιάς τῶν Βαβυλωνίων Ναβουχοδονόσωρ κυρίεψε τὴν Ἱερουσαλήμ, διέταξε νὰ τοῦ βροῦν ἀνάμεσα στοὺς αἰχμαλώτους λίγους νέους καλοὺς καὶ συνετοὺς. Οἱ νέοι αὐτοὶ θὰ σπούδαζαν κοντὰ σὲ σοφοὺς δασκάλους καὶ θὰ μάθαιναν τὴ γλῶσσα τῶν Βαβυλωνίων. Οἱ ἀξιωματοῦχοι τοῦ βασιλιᾶ διάλεξαν τὸν Δανιήλ, τὸν Ἀνανία, τὸν Ἀζαρία καὶ τὸν Μισαήλ.

Πραγματικὰ οἱ τέσσερες αὐτοὶ νέοι ἔμαθαν πολλὰ γράμματα καὶ ξεπέρασαν στὴ σοφία ὅλα τ' ἀρχοντόπουλα.

Κάποτε ὁ Ναβουχοδονόσωρ εἶδε ἓνα παράξενο ὄνειρο, ποὺ κανεὶς ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ μάντεις ποὺ κάλεσε δὲν μπόρεσε νὰ τὸ ἐξηγήσῃ. Ἐπρεπε ὅχι μόνο νὰ ἐξηγήσουν τ' ὄνειρο, ἀλλὰ καὶ νὰ βροῦν μόνοι τους ποιὸ ἦταν τ' ὄνειρο ποὺ εἶδε.

Ὁ Δανιήλ, ἀφοῦ προσευχήθηκε μὲ πίστι στὸν Θεό, παρουσιάστηκε μπροστὰ στὸν Ναβουχοδονόσορα, τοῦ εἶπε ποιοὶ ἦταν τ' ὄνειρο ποὺ εἶδε καὶ τί σήμαινε.

Μόλις τὸ ἄκουσε ὁ Ναβουχοδονόσωρ, ἔπεσε καὶ προσκύνησε τὸν Θεὸ τοῦ Δανιήλ κι ἔδωσε μεγάλα ἀξιώματα στὸν ἴδιο.

Ὁ Δανιήλ στὸν λάκκο τῶν λιονταριῶν

Μετὰ τὸν Ναβουχοδονόσορα βασιλιάς τῶν Βαβυλωνίων ἔγινε ὁ γιός του ὁ Βαλτάσαρ. Κάποτε ὁ Βαλτάσαρ ἔκανε ἓνα μεγάλο τραπέζι στοὺς φίλους του. Τότε, ἐνῶ διασκέδαζαν, διέταξε ὁ βασιλιάς νὰ φέρουν τὰ ἱερὰ σκεύη ποὺ εἶχαν ἀρπάξει ἀπὸ τὸν ναὸ τοῦ Σολομῶντος καὶ νὰ πιοῦν μ' αὐτά.

Ἡ ἀσέβεια ἦταν μεγάλη. Καὶ ὁ Θεὸς ἔκαμε ἀμέσως τὸ θαῦμα. Ἐνα χέρι παρουσιάστηκε κι ἔγραψε στὸν τοῖχο τρεῖς λέξεις: Μανή, θεκέλ, φάρες. Κανείς δὲν μπορούσε νὰ τὶς ἐξηγήσει. Τότε φώναξαν τὸν Δανιήλ. Αὐτὸς ἔδωσε τὴν ἐξήγησι.

—Μανή σημαίνει, εἶπε, τελείωσε ὁ Θεὸς τὴ βασιλεία σου. Θεκέλ σημαίνει ὅτι ἡ βασιλεία σου βαθμολογήθηκε ὄχι καλῆ. Φάρες σημαίνει τὸ βασίλειό σου θὰ διαιρεθῆ καὶ θὰ μοιραστῆ.

Ὁ Βαλτάσαρ θαύμασε τὴ σοφία τοῦ Δανιήλ καὶ τὸν διώρισε τρίτο ἄρχοντα στὸ βασίλειό του.

Ὅπως εἶπε ὁ Δανιήλ, ἔτσι κι ἔγινε. Τὴν ἴδια νύχτα ὁ Δαρεῖος, ὁ βασιλιάς τῶν Περσῶν, νίκησε τὸν Βαλτάσαρ καὶ κυρίεψε τὸ βασίλειό του. Ἀλλὰ καὶ ὁ Δαρεῖος κράτησε τὸν Δανιήλ στὴν ἴδια θέσι.

Οἱ ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι ζήλευαν τὸν Δανιήλ καὶ προσπαθοῦσαν νὰ βροῦν τρόπο νὰ τὸν διαβάλουν. Γνώριζαν ὅτι ὁ Δανιήλ ζητοῦσε ὅ,τι ἤθελε μόνο ἀπὸ τὸν Θεό. Ἐπεισαν λοιπὸν τὸν Δαρεῖο κι ἔβγαλε διαταγή, ποὺ ἔλεγε ὅτι θὰ ριχνόταν στὰ λιοντάρια ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ διάστημα τριάντα ἡμερῶν θὰ ζητοῦσε ὅ,τιδήποτε ἀπὸ ἄλλον ἐκτὸς

ἀπὸ τὸν Δαρεῖο. Ὁ Δανιήλ δὲν συμμορφώθηκε μὲ τὴ διαταγή. Αὐτὸ τὸ εἶπαν στὸν Δαρεῖο κι ἔτσι ὁ Δανιήλ ρίχτηκε στὰ λιοντάρια.

Τὸ πρῶτὶ ὄλοι παραξενεμένοι εἶδαν τὸν Δανιήλ νὰ κάθεται ἡσυχὸς ἀνάμεσα στὰ λιοντάρια, χωρὶς αὐτὰ νὰ τὸν πειράζουν.

—Ὁ Θεὸς μου, εἶπε ὁ Δανιήλ, ποὺ εἶναι ὁ μόνος ἀληθινός, ἔστειλε ἄγγελο καὶ μὲ φύλαξε ἀπὸ τὰ λιοντάρια.

Ὁ Δαρεῖος τότε διέταξε νὰ βγάλουν ἔξω τὸν Δανιήλ καὶ νὰ ρίξουν μέσα τοὺς συκοφάντες του. Αὐτοὺς τὰ λιοντάρια τοὺς κατασπάραξαν ἀμέσως. Μετὰ ὁ Δαρεῖος διακήρυξε ὅτι ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεὸς ἦταν ὁ Θεὸς ποὺ λάτρευε ὁ Δανιήλ.

Ὁ Δανιήλ ἔζησε πολλὰ χρόνια ἀκόμη καὶ προφήτεψε γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὰ πάθη του. Πέθανε σὲ βαθιὰ γεράματα.

Ἡ μνήμη του τιμᾶται κάθε χρόνο στὶς 17 Δεκεμβρίου. 1

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

α) Πότε ἔζησε ὁ Δανιήλ; β) Ποιὸς βασιλιάς τοῦ ἔδωσε μεγάλα ἀξιώματα; γ) Ποιὸν ἄλλο ἐξηγητὴ ὀνείρων θυμᾶσαι; δ) Γιατί ὁ Δανιήλ ρίχτηκε στὸν λάκκο τῶν λιονταριῶν; ε) Τί ξέρεις γιὰ τὸν Δαρεῖο;